

DE VOLKSSTEM

ORGAAN VOOR HET WELZIJN VAN ALLEN

STEMT VOOR DE SOCIALISTEN ONDER NUMMER 3

DE VOLKSSTEM

Zondag aanstaande zal zij uitspraak doen, de stem des volks.

Zondag aanstaande zullen duizenden kiezers voor de eerste maal optreden tot het benoemen hunner stedelijke bestuurders.

Zondag zullen duizenden gebruik maken van een recht, hen door den ijver en de propaganda der socialistischen geschonken.

Wat zullen die nieuwe kiezers doen?

Zullen zij stemmen voor diemannen die tot op het laatste oogenblik de kiesuitbreiding hebben tegengehouden, namelijk de liberalen?

Zullen zij kiezen voor hen die, het recht van stemmen aan de werklieden niet meer kunnende onthouden, een nieuw stelsel hebben verzonnen om de armen weer voor eeuwig onder de slavernij te houden.

Zullen zij stemmen voor demannen die den rijken vier stemmen en den armen ééne stem gaven.

Of zullen zij hun gezond verstand raadplegende, begrijpen dat diegenen die sinds jaren voor hunne rechten stredden, en hen het stemrecht veroverden, ook in de toekomst hunne beste verdedigers zullen zijn.

En de oude kiezers?

Zullen zij niet beseffen dat 't noodig is dat er nieuw bloed in 't vermolmd bestuur van ons oud stadhuis wordt ingespoten?

Heeft de intrede der socialistischen in de wetgevende Kamer geen genoeg gedaan aan allen.

Hebben hunne geestdriftige redevoeringen, hunne gegronde klachten tegen onrecht en wanbestuur, geene hoop en bezieling geschonken aan allen die rechtvaardigheid willen?

En wie zal beweren dat er op het stadhuis geen even grooten kuisch moet gebeuren als in de vroegere Kamers!

Welnu de stem des volks, moet hierover beslissen.

Zij zal zondag uitspraak doen in het voordeel van allen.

En wanneer de werkelijke Volkslijst, onder n. 3, zegeviert — dan zal dit een grooten stap zijn op den weg naar het welzijn van allen

Bilan der domperswerkzaamheden in de Kamer gedurende 1894-95

Dinsdag 27 november dienden de socialistischen een wetsvoorstel in tot volledige kwijtschelding van alle politieke misdrijven, bij middel van woord of pen en betoogingen begaan voor het verkrijgen van het algemeen stemrecht.

Dat werd door de dompers verworpen, ofschoon het ook voor hun recht was dat de socialistischen gestreden hadden.

Evenzoo verwierpen zij de kosteloze verkrijging van het serum, dat de arme kinderen moest genezen van de verschrikkelijke kroepziekte.

Een miljoen door Anseele gevraagd ter ondersteuning van de overstromenden werd weeral met de hulp der dompers afgestemd.

In de zitting van 30 november stelden de socialistischen voor het gebruik van ontplofbare stoffen in de mijnen te verbieden, als zijnde oorzaak van de meeste mijnrampen.

Als naar gewoonte, afgestemd met behulp der dompers.

Integendeel stemden zij 200,000 fr. per jaar voor den schatrijken graaf van Vlaanderen.

Den 11 december vroegen de socialistischen vermeerdering voor de kleine bedienden aan de rekenkamer gehecht. Verworpen met behulp der dompers.

Den 14 derzelfde maand dienden de socialistischen een wetsvoorstel in op de koopverniegende gebreken, in zake van huisdieren. De dompers hielpen dit voorstel begraven.

De socialistischen vroegen om de belastingen op de rijken te leggen, door het invoeren der inkomsten-belasting, daarvan wilden derijke menschen die in de Kamer zitten niet weten, en hunne knechten, de dompers, evenmin.

Daarna dienden de socialistischen nog verscheidene andere goede wetsontwerpen in, als onder andere:

1. Afschaffing van zegelrecht en alle onkosten op erfenissen beneden de 5,000 fr.
2. Het verleenen van eene schadeloosstelling aan de slachtoffers van rechterlijke dwalingen.
3. Den toestand regeland der ambtenaren en bedienden des rijks, met het oog op hunne burgerlijke vrijheid.

Met de hulp der dompers werden al die goede voorstellen naar de scheurmand verwezen.

Den 9 januari vroeg gezet Bertrand om den verkoop van socialistische, evenals van andere bladen in de statien toe te laten.

De dompers dierven niet tegenstemmen, maar liepen weg vóór de stemming.

Eene menigte andere wetsvoorstellen werden door de socialistischen ingediend, zooals dat op de jacht, om de boeren te beschermen tegen de verwoestingen die het wild onder hunne vruchten aanricht.

Over het werktoezicht in de mijnen, over de inrichting van de beroepsvertegenwoordiging bij den landbouw, enz. De katholieke meerderheid geholpen door hunne knechten wisten dit alles van de baan te schuiven.

Hunne grootste schanddaad pleegden zij met het opmaken der schandelijke gemeentekieswet, die aan de rijken vier stemmen schonk.

De dompers hadden maanden lang op voorhand propagande gemaakt om het zelfde kiesstelsel te verkrijgen voor de gemeenten als voor de Kamer, en toen hun eigen voorstel in stemming kwam, stemden zij er zelf tegen, terwijl zij de wet, — de schandelijke wet, — zooals die was voorgesteld door het ministerie, met hunne stemming bekrachtigden, na er eerst tegen gereedvaard te hebben.

En toen hen die laffe, verraderlijke streek door hunne eigene partijgenooten, als eene misdaad — die het eigenlijk was, — verweten werd, brachten zij den noot gekenden, ellendigen uitvlucht ten berde: « Het bleef toch hetzelfde, zonder ons ware de wet toch gestemd geworden, daar de meerderheid van het gouvernement dan nog groot genoeg was. »

Zoo zou een medeplichtige in eene moord ook kunnen zeggen: « Mijnheer, had ik niet meegeholpen, de anderen hadden hem toch doodgeslagen. »

Een schoone uitvlucht, voorwaar.

In de stemming over de uithongeraarswet speelde de troep dompers eene comédie. Zij stemden met genoeg voor het gouvernement eene meerderheid te verzekeren, eenige stemmen voor en anderen onthielden zich, juist genoeg om het ministerie niet in gevaar te brengen.

Zij lieten toe dat onze miljoenen aan den Congo verkocht werden, die wij nochtans zoo goed hadden kunnen gebruiken om de ellende in België te lenigen.

Een hunner laatste eerloosheden was het stemmen der onderwijswet, die het onderwijs in handen stelt der geestelijkheid, men weet waarom, het volk, het werkende volk, moet gekneeld worden tot gewillige werktuigen van het kapitalisme, en daar de pastoors sinds lang

daarin meester zijn gepasseerd, worden zij den baas gemaakt in de scholen.

Aan al die misdaden hebben de dompers zich medeplichtig gemaakt.

Welke werkmán zou aan die bende zijne stem durven schenken?

Het ware eene lafheid, een verraad!

Weg dus met die verraders en volksbedriegers, en zondag op de roode en witte kiesbrieven geteekend onder nummer 3, voor de socialistischen.

STEMMEN VOOR DE PAPEN

is stemmen voor de knechten van 't ministerie dat:

47 miljoen aftroggelden aan 't land voor den Congo;

Vleesch, brood, boter, margarine en suikerij belaste;

De armen 1 en de rijken 4 stemmen gaf;

Door de schoolwet den godsdiensthaat, den twist tusschen de menschen stookte;

't Werkersbloed deed vloeien in 't Walenland, in Roux, in Boom, in Antwerpen en elders;

Pourbaix' betaalde om revolutie te stoken en te kunnen moorden nadien.

Weg met die geestverstopers, 'tithongeraars, politieke knoeiers en moordenaars.

En flink gestemd als één man onder n. 3.

Ernstige werkerskandidaten

Hoe betrouwbaar de kandidaten-werklieden zijn, die de rijke menschen van de Concorde en Cercle Catholique zoo goed waren op hunne lijst te nemen, om toch den schijn te hebben volksgezind te zijn, blijkt uit het volgende:

Zooals men weet hadden de heeren van La Flandre Libérale-Vaderland, zeker om te bewijzen dat het hen ernst was met hunne volks-liefde, geweigerd het loontarief door hunne letterzetters en drukkers geëischt, te betalen en dezen waren diensvolgens verplicht het werk te staken.

Welnu, onder die werkstakers bevond zich de werkerskandidaat Adolf Buysse, en zoo ziet men op eene en dezelfde lijst den werkstaker en den patroon (M. Lippens) prijken.

Langs den anderen kant ziet men den letterzetter Vandermotte, bestuurder van den Gentischen Boekdrukkersbond en leader (l) der werkstaking voor het tarief, broederlijk de hand reiken aan den heer Siffer, juist die drukkersbaas die zich met M. Hoste (een liberaal) het hardnekkigst tegen het minimum-loontarief verzet en onderkruipers aanvaardt om aldus de leden der vereniging, waarvan zijn bondgenoot bestuurder is, voor goed broodeloos te kunnen stellen.

Is het wel noodig al het belachelijke en onzinnige daarvan te bespreken, en welke werkmán zal zoo dom zijn vrouwen te stellen in mannen die, na duidelijk den onwil en schraapzucht der patroons te hebben kunnen vaststellen, zich nog leenen tot verdeling der arbeidersklasse om zoo de overmacht der rijkards te bestendigen!

Weg met de verraders die de werkersklas willen verkoopen!

Niet PANACHEEREN

Dat wil zeggen niet stemmen op één of eenige namen van de socialistische, en dan nog op één of eenige namen van de liberale of katholieke lijst.

Waarom? Omdat men in deze stemming in de eerste plaats niet voor personen, maar wel voor partijen moet stemmen.

Alleen de briefjes waar BOVEN of NEVENS de namen van één enkele lijst gestemd is, tellen mede in het kiescijfer.

Dat alleen zijn partijstemmingen en de anderen zijn als dusdanig nietig.

Onthoudt dit goed!

Het eenig middel om geen NIETIGE briefjes te maken is dus enkel onder nummer 3 te stemmen. Het wit puntje zwart maken met het potlood, in het vierkantje onder nummer 3.

In het misverstand

Lezers, kent ge het « misverstand » het vermaarde uithangbord waarop twee brouwersgasten staan afgebeeld die eene ton dragen met den rug naar elkander gekeerd? Natuurlijk kunnen zij geen stap vooruit, en de last blijft op hen drukken.

Zoo ook doen onze vrije (?) burgers.

Sedert 65 jaren worden de kleine burgers als speelbal gebruikt door liberaal en katholiek.

Onder het beheer van beiden is het dat de kleine burgerij is achteruit gegaan, zooals zij zelf beweert.

En wat doen zij nu? Aan de rijke menschen vragen om elk een paar der hunnen de libero-kerkale comédie te laten meespelen!

Begrijpen de sullen dan niet dat dit op hetzelfde neerkomt en dat hunnen liberaal en katholiek elk langs een verschillenden kant zullen trekken?

Verstaan ze dan niet dat ze voor de zooveelste maal op sleptouw genomen worden door de behendige politiekers?

O, gij snullen, als ge op die manier moet gered worden, zijt ge niet ver meer van den dieperik.

Uit het program der antieken

Openbaar onderwijs. — Ernstige naleving der schoolwet onder opzicht van godsdienst en zedelijkheid.

Men weet wat dit in hunne oogen beteekend.

De nieuwe schoolwet is de verstomping van het opkomend geslacht. Hoe dommer de menschen zijn, hoe gemakkelijker men er mede doet wat men wil, daarom is de wet zoo gemaakt, dat voortaan de pastoor de baas is in de school.

Hunne zedelee is die der broekens, het is uit die leer dat de vuile zwijnen hunne walgelijke praktijken halen.

De ouders hebben er genoeg van.

Zij willen dat hunne kinderen verlichte en verstandige mannen en vrouwen worden.

Daarom roepen zij uit al hunne kracht: Weg met de geestverdoovers, weg met de kinderbedrivers!

Openbare liefdadigheid. — « Betere behandeling van de armen en zieken in de hospitalen. »

Dat willen wij ook en daarom hebben wij ons altijd verzet tegen het geweld dat de nonnekens de menschen aandoen, die niet wilden biechten.

Maar dat hebben de antieken altijd geloofchend of goedgekeurd.

Verbetering op dat gebied is van hen niet te verwachten, gezien zijn den hondenhoek op het kerkhof willen herstellen.

Wie de godsdiensttwisten in onze stad weer wil zien opruijen, stemme voor de dompers.

Kiesberichten

De personen die met twee stemmen op de kiezerslijsten staan, en een kiesbrief ontvangen hebben waarop maar ééne vermeld staat, kunnen daarvoor naar het stadhuis gaan reclameeren, waar men hen een anderen ter hand stelt.

Wie daarvoor over dag geen tijd heeft, kome des avonds naar Vooruit, waar men zich met het overmaken der reclamen belast, en voor andere kiesbrieven zorgt.

Van verschillende kanten is men ons zijne verwondering komen uitdrukken dat personen die nog geen 30 jaar tellen, een kiesbrief hebben ontvangen. Dat zijn bekwaamheidskiezers.

Men dient namelijk te weten dat de personen die bekwaamheidskiezer waren voor de vroegere gemeentekiezingen, kiezer blijven.

In het kiesbureau ontvangt men op vertoon van zijnen kiesbrief, twee stembulletijns, een witte en een rooskleurige, als men ééne stem heeft, en twee witten, en twee rooskleurigen als men twee stemmen heeft, en zoo voorts.

Voor iedere stem twee kiesbrieven. Omdat er twee soorten raadsleden te kiezen zijn, namelijk voor 4 en voor 8 jaar.

De eene helft, deze voor 8 jaar, staat op de rooskleurige, de andere helft, deze voor 4 jaar, staat op de witte.